

Ще дойде день, когато тълата имъ ще бждатъ направени отъ чиста, фина материя, като тази на светиитѣ, на ангелитѣ, и тѣ нѣма да грѣшатъ. Казано е въ Писанието: „Родениятъ отъ Бога грѣхъ не прави.“ Само онзи човѣкъ е роденъ отъ Бога, който е миналъ презъ всичкитѣ фази на човѣшкото развитие и е дошълъ въ положение на пълнень устой. Нищо въ свѣта не е въ състояние да го отклони отъ неговитѣ прави разбираня за живота.

Апостолъ Павелъ казва: „Нищо въ свѣта не е въ състояние да ни отдѣли отъ Любовта Христова.“ Да, нищо въ свѣта не е въ състояние да отдѣли човѣка отъ Любовта Божия. Ако нѣкой иска да знае, какво нѣщо е небето, казвамъ: небето е мѣсто на любовь, на знание, на добри постѣпки. Който влѣзе въ небето, той има задача да прояви своята любовь, своето знание, своитѣ добри постѣпки. Понеже жителитѣ на небето живѣятъ въ пълно съгласие помежду си, тѣ не се нуждаятъ отъ нищо. Ако нѣкой отъ тѣхъ временно почувствува нужда отъ нѣщо, всички му се приличатъ на помощъ. Щастието на хората зависи отъ сплотеността между тѣхъ. Ако съзнанието имъ се пробуди, и тѣ пожелаятъ да възприематъ и проявятъ любовьта, всичко ще се оправи. Само любовьта е въ сила да разреши всички задачи въ живота. Но тази любовь трѣбва да проникне въ душата не на единъ човѣкъ, или на единъ народъ, но на всички хора и всички народи по лицето на земята. Когато любовьта се прояви въ душата на майката, тя ще възлюби всички деца като свои. Това значи истинска майка! Когато майката обича само своитѣ деца, това показва, че любовьта ѝ е въ фазата на животнитѣ, или най-много въ фазата на хората. Тази майка още не е дошла до положение да обича и чуждитѣ деца, както Богъ ги